U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **I. A. M.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2011, č. j. 2010/95665-424, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 6. 2011, č. j. 36 Ad 12/2011 - 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 6. 2011, č. j. 36 Ad 12/2011 - 18, (dále jen „napadené usnesení“), kterým byla její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2011, č. j. 2010/95665-424, podle § 7 odst. 6 s. ř. s. postoupena Městskému soudu v Praze.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, a ostatně sama stěžovatelka to ve svém vyjádření ze dne 18. 8. 2011 adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu výslovně uvedla, že napadené usnesení jí bylo podle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručeno dne 23. 6. 2011 a dne 7. 7. 2011 stěžovatelka zaslala Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) v elektronické formě bez ověřeného podpisu (tzv. e-mailem) podání založené na č.l. 20-22 spisu, které bylo označeno a obsahově bylo možné posoudit jako kasační stížnost. Dne 13. 7. 2011 podala osobně na krajský soud v písemné formě podání shodného znění. Dne 15. 7. 2011 jej doplnila podáním učiněným v elektronické podobě bez ověřeného podpisu, které potvrdila dne 18. 7. 2011 písemným podáním shodného znění (č.l. 26-30 spisu).

Krajský soud shledal kasační stížnost jako zjevně opožděnou, a proto podle § 108 odst. 1 věta první s. ř. s. neodstraňoval její vady a nečinil další úkony ve smyslu § 108 s. ř. s. a přímo ji předložil se správním spisem Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absenci dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.) apod.

Podle § 106 odst. 2 věta první a třetí s. ř. s. *musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.* Tato lhůta ve smyslu § 40 odst. 1, 2 s. ř. s. začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek a končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno ve čtvrtek 23. 6. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto počala běžet v pátek dne 24. 6. 2011 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 7. 7. 2011, do kdy bylo nejpozději třeba podle § 40 odst. 4 s. ř. s., aby kasační stížnost byla předána přímo soudu nebo předána k poštovní přepravě.

Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. *podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Činí-li takový úkon kolektivní orgán nebo osoba, za niž podle zvláštního zákona nebo na jeho základě jedná kolektivní orgán, musí k němu být připojen opis usnesení takového orgánu, jímž byl s obsahem podání vysloven souhlas.*

Kasační stížnost je mimo jakoukoliv pochybnost podáním, jímž se disponuje řízením, a musí tedy být podána písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Stěžovatelka však zaslala krajskému soudu v zákonné lhůtě podání, které bylo možné posoudit jako kasační stížnost pouze v elektronické formě bez elektronického podpisu podle zvláštního právního předpisu (tzv. e-mailem). Aby bylo možno k tomu podání přihlížet, musela by je stěžovatelka do tří dnů potvrdit písemným podáním stejného obsahu. Takové podání však bylo podáno ke krajskému soudu až ve středu dne 13. 7. 2011, tj. po uplynutí této zákonné třídenní lhůty. Nejvyšší správní soud proto shledal, že k podání ze dne 7. 7. 2011 nelze podle § 37 odst. 2 s. ř. s. vůbec přihlížet (shodně též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2010, č. j. 4 Ads 33/2010 - 198 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 1 Afs 133/2006 - 48, přístupné na www.nssoud.cz). Z výše uvedeného tedy vyplývá, že stěžovatelka podala kasační stížnost až dne 13. 7. 2011, kterou doplnila dne 15. 7. 2011. Doplnění kasační stížnosti přitom již bylo potvrzeno ve stanovené třídenní lhůtě podáním shodného obsahu.

Protože stěžovatelka proti napadenému rozhodnutí doručenému dne 23. 6. 2011 podala kasační stížnost až dne 13. 7. 2011, byla kasační stížnost podána opožděně. Nejvyšší správní soud ji proto podle 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, když zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 1 věta třetí s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2011

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu